

๑๖ เมื่อผีเข้าโยมแม่

โยมแม่อยู่ที่ อ.สุวรรณคูหา จ.หนองบัวลำภู เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๐ โยมแม่ป่วยหนัก โยมพ่อบอกว่า เหมือนถูกผีเข้า เป็นมา ๕ - ๗ วันแล้ว กระผมจึงบอกโยมพ่อว่า ให้เอาพระของขวัญจากวัดพระธรรมกาย (เป็นพระผงรุ่นเททองหลวงปู่วัดปากน้ำ) คล้องคอไว้ แล้วจะไปเยี่ยม พอกระผมไปถึงบ้าน เห็นโยมแม่นอนหันหลังให้ โยมพ่อบอกว่า ตอนป่วยพาไปหาหมอ หมอเขาก็บอกว่าไม่ป่วย แต่ทานข้าวไม่ได้ ไม่มีแรง พุดบ่นเรื่อยเปื่อยไปทั่วสงสัยถูกผีเข้า กระผมก็คุยกับโยมป้าที่อยู่ด้วยกันในตอนนั้นว่า ถ้าผีเข้าจะมีอาการอย่างนี้ (ตามความคิดเห็นของเจ้าของ Case Study) คือ

๑. สายตาจะหลบ หันหน้าหนี ไม่กล้าสบตาโดยเฉพาะกับผู้ที่มีศีลธรรม

๒. นัยน์ตาจะแข็งทื่อ ไม่มีการกะพริบ
ตาบ่อยเหมือนมนุษย์ปกติ

๓. ความรู้สึกนึกคิด การพูดคุยจะไม่ใช้
ความรู้สึกนึกคิดจิตวิญญาณของคนเดิม แต่
เป็นของคนใหม่

พอพูดจบ โยมแม่พูดขึ้นว่า พวกนี้คุย
อะไรกันน่ารำคาญ ผมก็คิดในใจว่า ปกติโยม
แม่เป็นคนหูตึง พูดเบา ๆ ทำไม่ได้ยิน โยมแม่
ก็บอกว่า พูดเบา ๆ ก็ได้ยินหมดแหละ กระผม
จึงมั่นใจว่า ผีเข้าโยมแม่จริง

สมัยเด็ก ๆ กระผมเห็นเวลาหมอผี
ปราบผีต้องถามชื่อผีก่อน ถ้าผีบอก แสดงว่า
ผีกลัว ถ้าไม่บอกแสดงว่าผีไม่กลัว กระผม
จึงเรียกโยมแม่ที่นอนหันหลังมาถามว่า ชื่อ
อะไร เป็นใคร มาจากไหน ผีเข้าสิงพูดว่า เขา
ไม่ให้บอก แล้วก็หันหน้าหนี กระผมก็เรียก
ให้หันหน้ามาใหม่ ผีบอกว่า ถ้าแน่จริงก็มา

สู้กันลิ กระผมตอบทันทีว่า OK แล้วก็เอา
เหรียญปราบมารให้ดู ให้ดูรูปหลวงปู่วัดปากน้ำ
ภาษีเจริญ กระผมพูดว่า ดูให้ชัด ๆ ว่าเป็นใคร
ปรากฏว่า โยมแม่ไม่ดู กลับตาปี แล้วพูดว่า
แสงเข้าตา มองไม่เห็น ตาจะบอด แล้วก็หัน
หน้าหนี นอนเงิบไม่พูดไปเลย ไม่สนใจใคร
ทั้งสิ้น กระผมก็ให้ดูเหรียญอีก จนฝึกกลัวมาก
แต่ฝียังไม่ยอมออก

กระผมถามว่า รู้จักพระไหม หมายถึง
ตัวกระผมเองซึ่งเป็นพระลูกชาย ฝียบอกว่า
ไม่รู้จัก แสดงว่าคนพูดไม่ใช่โยมแม่แน่แล้ว
ฝียบอกว่า ถ้าแ่ก็มาสู้กันลิ กระผมก็เลยบอก
ว่าพระไม่กลัวผีนะ มีแต่ฝึกกลัวพระ กระผมก็
พูดเรื่องบาป-บุญ เรื่องนรก-สวรรค์ ให้ฝียฟัง
แต่ฝียพูดว่า ไม่รู้จักบุญหรือ รู้จักแต่ฆ่า ๆ
พร้อมทำท่าทางด้วยมือประกอบการฆ่าให้ดู
กระผมพูดลงท้ายด้วยการสร้างพระธรรมกาย

ประจำตัวที่มหาธรรมกายเจดีย์ ชวนผีทำบุญ
ในที่สุดผียอมทำบุญด้วย จึงรวบรวมเงินได้
จำนวนสองพันกว่าบาท คือ บอกคนโน้นคน
นี้แล้วมาทำบุญด้วยกัน แล้วเขียนจองสร้าง
องค์พระไว้ก่อน

กระผมก็บอกให้ผีที่เข้าสิงอนุโมทนา-
บุญ แต่ผีนิ่งเฉยๆ เพราะทำไม่เป็น กระผม
จึงสอนให้อนุโมทนา จึงทำเป็น กระผมก็ถาม
ชื่อผี เพื่อจะกรอกชื่อ จะได้อุทิศบุญไปให้ แต่
ผีบอกว่า เขาไม่ให้บอก กระผมพูดว่า ถ้าไม่
บอก เวลาอุทิศบุญก็จะไม่ได้รับบุญ ในที่สุด
ผีจึงบอกว่า ชื่อ “ผง” โยมพ่อโยมแม่ทั้งหลาย
ถึงกับร้อง อ้อ ปู่ผงนี่เอง อดีตเคยเป็นหมอ
ปราบผีในเขต ๔ ตำบล ถ้าผีเข้าคนไหนละก็
ไปบอกคนอื่นไม่ยอมหาย แต่ถ้าบอกปู่ผงแล้ว
หาย ก็ถามนามสกุลต่อไป นามสกุลเดียวกับ
โยมแม่ของผมครับ แล้วถามอายุเท่าไร ผีบอก

๘๕ ปี ถ้ารวมกับตอนตายแล้วถึงปัจจุบันอายุ
ประมาณ ๑๓๐ ปี

กระผมเขียนใบสร้างพระเสร็จแล้ว ให้ผี
อธิษฐานอยู่พักหนึ่ง แล้วก็ให้ถวายคืนผม พอ
ถวายเสร็จ ผีก็พูดว่า เย็นกายสบายใจดีมาก
ยืม และร้องรำทำเพลง มีแววตาสดใส มีแรง
ขึ้นมาก ผีพูดว่า ขณะนี้ที่โคกตูมภูน้อยกำลัง
มีการละเล่นตีกลองเกิดเทิงสนุกมาก คนก็มา
มากมาย (คนในที่นี้ หมายถึง ผีในภูมินั้น) ที่
โคกตูมภูน้อยนี้เป็นดงป่าไม้ ชาวบ้านเชื่อกัน
ว่า ที่นี้มีผีดุ ฆ่าคนตายมาแล้วหลายศพ ใคร
ไปถางป่าทำอะไรทำสวนไม่ได้ ต้องตายทุกคน
และทุกวันพระชาวบ้านจะได้ยินเสียงกลอง
ดังเป็นประจำ

โยมแม่เคยพูดว่า มีมิดจ้อคอ กระผมคิด
ว่า ผีคงเอามิดจ้อคอโยมแม่จริง และกระผม
อยากจะให้ผีออกจากร่างโยมแม่ ตอนนั้นที่

คอโยมแม่มีพระของขวัญอยู่ ๒ องค์ กระผม
จึงเอาเพิ่มอีก ๑ พวง ประมาณ ๕ องค์ ผี
บอกว่า กลายเป็นมิดีโต้จ้อคอแล้ว กระผม
จึงใส่เพิ่มอีก ๑ พวง รวมเป็น ๓ พวง ผีบอก
ว่ากลายเป็นมิดีโต้เชือดคอขาดแล้ว พร้อม
กับร้องเสียงหลงดังลั่น พร้อมกับเอามือจับคอ
ตนเองนอนดิ้นแต่่ว ๆ เหมือนคนถูกมิดีเชือด
คอจริง ๆ กระผมคิดในใจว่า โยมแม่เราตาย
แน่เลย จนลืมนึกว่าเป็นผีเข้า จึงรีบเอาพระ
ของขวัญออกจากคอทันที ๑ พวง โยมแม่ก็
เอามือจับคอตนเองพูดว่า นี่กว่าคอขาดแล้ว
เหลือแค่มีมิดีโต้จ้อคออยู่

กระผมคิดว่าที่ผีไม่ออกเพราะมีพระ
คล้องคอไว้ จึงให้ถอดออกให้หมด แล้วคล้อง
คอใหม่ ในที่สุดโยมแม่ก็นั่งคอตกก้มหน้า
เงิบบอย่างเดียว แล้วอาการก็ดีขึ้นจึงไปทำบุญ
ที่วัดใกล้บ้าน ต่อมาผีก็ไม่มาอีกแล้ว

เรื่องที่เกิดขึ้นกับโยมแม่นั้นเป็นผีหรือ
เป็นอะไรครับ ถ้าเป็นผีจริง เป็นผีประเภทไหน
ลักษณะเป็นอย่างไร ไข่ที่เรียกกันว่า ผีปอบ
หรือไม่ เวลาโยมแม่พูดนั้น เป็นโยมแม่พูดจริง
หรือว่าใครพูดครับ แล้วตอนนั้นวิญญาณโยม
แม่อยู่ที่ไหน ทำอะไรอยู่ครับ

แสงที่เหรียญพระปราบมาร ล่องตา
โยมแม่นั้น ตลอดจนที่โยมแม่พูด เช่น พูดว่า
ร้อนๆ หนาวๆ ไม่มีแรง มีมิดจ่อคอ มีมิด
อีโต้จ่อคอ มีมิดอีโต้เชือดคอขาดนั้น เกิดจาก
อาณูภาพอะไรครับ พระของขวัญรุ่นไหนครับ
แล้วมิดเชือดคอใครครับ

ปู่ผตายแล้ว ไปอยู่ไหน ตอนมาเข้าสิง
นั้นมาทำไม มากับใคร ผีอธิษฐานจิตตอน
ทำบุญสร้างพระธรรมกายประจำตัวว่า
อย่างไรครับ

ที่ดงป่าโคกตูมภูน้อยนั้น มีผีอยู่จริง
ไหมครับ และเป็นสถานที่ที่มีผีอยู่มากจริงไหม
ครับ โยมแม่ทำกรรมอะไรมา และทำอย่างไร
โยมแม่จึงจะไม่มีผีมาเข้า

คุณครูไม่ใหญ่

เรื่องที่เกิดขึ้นกับโยมแม่นั้น เป็นผีจริง ๆ
แต่คำว่า “ผี” นั้นมีความหมายกว้างมาก
เพราะว่ามันรวมถึงกายละเอียดในระดับพื้น
มนุษย์หลาย ๆ อย่าง คือ มีกายละเอียดเยอะแยะ
ที่มนุษย์มักจะรวมเรียกว่า “ผี”

สำหรับของโยมแม่นั้น เป็นผีที่อยู่ใน
สายการปกครองของท้าวเวสสุวรรณ คือ
สายยักษ์ แต่ไม่ใช่ยักษ์ตัวดำ ตาโปน หัวหยิก
อย่างที่เรเคยเห็นในภาพ ที่มาเข้าร่างโยมแม่
นั้นจะมีลักษณะคล้าย ๆ มนุษย์

ผีปอบก็คือผีสายักษ์ อยู่ในสายการปกครองของท้าวเวสสุวรรณโณนั่นเอง ที่เข้าสิงร่างมนุษย์ ก็เพื่ออาศัยร่างมนุษย์กินอาหาร โดยเฉพาะอาหารดิบๆ หรือสัตว์เป็นๆ เช่น ไปหักคอเปิดไก่ในเล้ากิน เป็นต้น

ที่เข้าสิงร่างของโยมแม่หรือบางคนได้ เพราะมีวิบากกรรมทางนี้ ไม่ได้เข้าสิงได้ทุกคน คนๆ นั้นต้องมีวิบากกรรมทางนี้ คือ ในอดีตชาติ บุคคลนั้นเคยนับถือผี เช่น ไหว้ผี เป็นสัณเฑาะที่ฟังที่ระลึกยามที่มีทุกข์ จนเป็นธรรมเนียมประเพณีปฏิบัติกันมา โดยฆ่าสัตว์ เช่น ผี บางทีก็ฆ่าสัตว์เล็ก เช่น เป็ด ไก่ บางทีก็ฆ่าสัตว์ใหญ่ เช่น วัว ควาย เป็นต้น ฉะนั้น จึงมีกรรมอยู่ ๒ อย่าง คือ

๑) กรรมที่เคยนับถือผีพวกนี้เป็นชีวิตจิตใจ

๒) กรรมทำปาณาติบาต คือฆ่าสัตว์ เพื่อเช่นไร จึงทำให้พวกนี้มาเข้าร่างได้โดย มีวัตถุประสงค์ คือ

๑. อาศัยร่างเพื่อกินอาหาร

๒. อาศัยร่างเหมือนเป็นร่างทรง เพื่อยก ระดับตัวเองว่ามีผู้นับถือมาก

๓. ทำร้ายให้เจ็บป่วยหรือตาย เพื่อที่ว่าตายแล้ว จะได้ไปเป็นบริวารหรือสานุศิษย์ หรือตายแทน เพื่อตัวจะได้ไปเกิดใหม่ เป็น กฎเกณฑ์ของเผ่าพันธุ์พวกนี้ที่มีกรรมอย่างนี้

เมื่อผีเข้าถึงร่างโยมแม่ เขาจะกดทับด้วย มนต์ทำให้ขาดสติหรือหมดสติไป ขึ้นอยู่กับว่า ทับครึ่งตัวหรือว่าเต็มตัว ถ้าครึ่งตัวมันก็จะ ขาดสติแต่พอรู้อยู่บ้าง แต่ว่าบังคับตัวเองไม่ได้ แต่ถ้าเต็มตัวจะหมดสติ คือ ลืมไปเลย

ที่ผีสิงร่างโยมแม่บอกว่า เห็นแสงที่ เหยียญปราบมารส่องตานั่น ผีเห็นจริง ๆ ด้วย

อานุภาพบารมีธรรมของมหาปูชนียาจารย์ที่ท่านทำวิชชาธรรมกาย ทำให้ผีรู้สึกลักษณะนั้น และเห็นเป็นอย่างนั้น ซึ่งเหรียญปราบมารทุกรุ่นก็มีอานุภาพทั้งนั้น ถ้ามีใจเลื่อมใสอย่างแท้จริง

ส่วนที่ผีเห็นเป็นมิดเชือดคอนั้น เป็นเพราะกรรมของผีเอง ที่เคยทำปาณาติบาต เอาไว้ในลักษณะอย่างนี้ คือ ฆ่าเปิด ฆ่าไก่ ฆ่าวัว ฆ่าควายโดยการเชือดคอ บันดาลให้เห็นด้วยวิบากกรรม

ผีที่เข้ามาเข้าถึงเป็นปู่ผิงจริง ๆ ไปเกิดในสายักษ์ ด้วยวิบากกรรมที่นับถือผี และก็ไม่ได้ทำบุญอะไร แถมยังมีกรรมปาณาติบาตอีกด้วย ที่เข้ามาเข้าถึงเพราะต้องการเอาไปอยู่ด้วยเพื่อเอาไปเป็นบริวารของตน โดยเจตนาจะให้อัดข้าวตาย

ปู่ผงมากับลูกสมุนของผีที่เป็นหัวหน้า หรือยักษ์ประเภทที่เป็นหัวหน้า เพราะพวกนี้ อยากได้สมาชิกเพิ่ม เหมือนนักเลงที่ต้องการ มีพวกมาก ๆ แล้วก็มีการเชียร์กัน มีการฉลอง ถ้าใครสามารถหาสมาชิกใหม่มาได้ ก็จะมีฉลองตีกลองกันลั่น แล้วก็จะมีลู่กระทึก คือ เข้าสิงให้ได้ เข้าสิงให้ได้ แล้วก็ถามกันจะเข้า ได้ไหม สิงได้ไหม เพื่อจะให้เอาให้ได้ เอาเลย เอาเลย เอ้า เฮ เข้าไปเลย แล้วก็ร้ายเวท ไปเรื่อย จะมีกองเชียร์ ซึ่งเป็นพวกนี้แหละ

ตอนถวายพระประจำตัว ผีได้อธิษฐาน ว่า ขอให้มียอำนาจเหนือผีตัวอื่นๆ พุดง่ายๆ คือ อยากเก่ง ไม่ได้คิดจะไปเกิดบนสวรรค์ หรือเกิดใหม่ เพราะกรรมยังหนาอยู่ จึงยังอยู่ในหมู่พวกนี้ มีความคิดวนๆ อยู่อย่างนี้ แต่อยากยกระดับตัวเองขึ้นเป็นหัวหน้ามาเพียผี เป็นหัวหน้าเขตที่จะปกครองดูแลพวกนี้อีก ที่หนึ่ง

ที่ดงป่าโคกตุ่มภู่น้อยเป็นหมู่บ้านผีพวงนี้ และปู่ผั่งก็อยู่ตรงนั้น โดยท้าวเวสสุวรรณโณ ท่านก็สั่งให้หัวหน้าเขตต่อ ๆ กันลงมา กำหนดเขตให้หัวหน้าเขตตรงนี้ปกครอง บริเวณตรงนี้ตามวิบากกรรม และตอนนี้อนุญช อธิษฐานอยากจะเป็นหัวหน้าแทน

วิธีแก้ คือ ให้โยมแม่เลิกนับถือผี หรือ เลิกแก้ลังทำเป็นผีเข้าเพื่อขู่ลูกหลานตอน ลูกหลานทำตัวไม่ดี แล้วก็ให้ตั้งมั่นในพระ รัตนตรัย ให้ทำบุญทุกบุญ ทั้งทาน ศีล ภาวนา ให้สม่ำเสมอจนตลอดชีวิต ก็จะพ้นจากวิบาก กรรมพวกนี้ได้

๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๗